

NIEUWSBRIEF

17 augustus 2025

www.katholiekzaanstreek.nl

Er zijn in de afgelopen periode de volgende parochianen overleden en kerkelijk uitgevaren.

Dinsdag 29 juli is Simon Goedhart overleden op 74 jarige leeftijd.
Simon is kunstschilder en kwam als Koger regelmatig in onze kerk.
Na de afscheidsdienst is zijn lichaam begraven op Westerveld.

Woensdag 6 augustus is Ursula Kerkhoven – Bakkum overleden op 87-jarige leeftijd.
Woensdag was haar kerkelijke afscheid in het crematorium.

Woensdag 6 augustus is Ursula Kerkhoven – Bakkum overleden op 87-jarige leeftijd in hun appartement in het Erasmushuis waar ze samen met haar IJsbrand sinds september vorig jaar woonde.
Ursula werd geboren op het Kalf. Bij dansen ontmoette ze de Zaandammer IJsbrand Kerkhoven zo'n 70 jaar geleden.
Na vele jaren van verkering en verloving kwam er een winkel met een huis aan de Guisweg beschikbaar en toen konden ze trouwen.

Ursula stond in de winkel en ze zal heel wat suggesties hebben gegeven om kleuren met elkaar te combineren.

Het waren ook de jaren dat er veel meer kleur in huis kwam.

De winkel en het huis werden verschillende malen verbouwd en uitgebreid, want er kwamen ook twee zonen hun geluk versterken.

Er kwam zelfs een tweede winkel in Wormer.

Ze verhuisden naar de Provincialeweg en werden oma en opa van twee kleinkinderen.

Er kwam meer tijd voor henzelf. Met de caravan zijn ze heel Europa doorgetrokken en hebben veel gezien en beleefd.

Er was aandacht voor anderen in de betrokkenheid bij de Zonnebloem en bij de parochie.

Beiden hebben meegezongen in Marbosko.

Zo'n 8 jaar geleden werd er kanker bij Ursula gevonden.

Een ingrijpende behandeltraject en operaties volgde.

Uiteindelijk werd zelfstandig wonen moeizamer en er volgde een verhuizing naar het Erasmushuis waar ze een goede verzorging hebben genoten.

Terwijl IJsbrand haar hand vasthield is Ursula verder gegaan. *'Hard voor zichzelf, zorgzaam voor anderen'*, stond er op de rouwcirculaire.

Ursula hield van rozen.

Haar koor zong in de kerkelijke uitvaartdienst van het crematorium haar geliefde lied van De Roos waar velen afscheid namen van deze lieve vrouw.

Wanneer je na een paar weken weer thuis komt is het altijd spannend wat er veranderd is:

hoe de tuin is gegroeid, of de appels al te plukken zijn.

Dit jaar viel mij bij het binnen rijden van ons mooie dorp het aantal 30 kilometerborden op.

De landgenoten kennende vraag ik mij af of er nu ook 30 kilometer gereden zal worden.

Of er moet bij ieder bord een agent of een flitspaal staan.

In de Franse dorpjes hadden ze daar wat beter op bedacht.

Bij ieder dorpje, en dat zijn er heel veel, staat bij het begin dit blauwe bord met daarbij een verbodsbord met 30 km.

Dit bord betekent een verkeersdrempel.

Franse auto's staan bekend om hun goede vering, maar zou je hier met 30 kilometer overheen rijden dan heb je gelijk een open dak.

Met 15 kilometer was nog te hard om deze drempel te

nemen.

Je hebt geen flitspaal of oom agent meer nodig.

Ik denk niet dat ik vrienden maak met dit idee, maar het werkt wel.

Een ander idee dat ik deze weken kreeg was dat als ik nog een keer wat anders zou gaan doen,
maar ik denk dat ik de laatste drie jaar tot mijn verplichte kerkelijke pensioen wel volmaak,
dan zou ik een winkel voor verfbenodigdheden in Frankrijk beginnen.
Van een kwast en verf hebben velen nog nooit gehoord.
Niet voor niets maakte Monet zijn mooiste schilderijen in de Zaan en nam Vincent van Gogh zijn eigen verf mee om zonnebloemen te schilderen.
Wat een troosteloosheid.
Schoonheidscommissies zijn nooit mijn vrienden geweest maar geen is wel een ander uiterste.
Kortom blij dat we ook weer thuis zijn.
En de tekst van het liedje: 'Ik ga naar Frankrijk en ik kom nooit meer terug' is in ieder geval niet op ons van toepassing.
Maar het was een fijne vakantie.

Jaren geleden op 15 augustus waren in onze buurlanden alle winkels op 15 augustus gesloten.
Maar nu hingen er ook aankondigingen dat je de hele dag daar terecht kon, zoals bij ons met Kerstmis en Pasen of dat alles nu ook vooruitgang is.
In ieder geval staan wij zondag stil bij de thuiskomst van Maria.
Gelovige mensen hebben nadenkend over de toegang tot wat wij geloven dat na dit aardse leven komt gezegd dat als iemand toch wel in de hemel zou moeten kunnen komen het toch wel Maria zou zijn.
Haar zoon zou anders geen knip voor de neus waard zijn om zijn bloedeigen moeder zo te laten liggen in haar graf.
In de bijbel vinden we daar verder geen berichten over maar het is een oud gelovig aanvoelen dat Maria niet hoeft te wachten op de dag van de opstanding.
Zondag staan we hierbij stil.

En dan b

MIVA kerkcollecte 2025:

Stroomuitval tijdens operaties kost onnodig mensenlevens.
Geef artsen in Uganda licht om levens te redden

Op 17 augustus 2025 vindt de jaarlijkse MIVA-collecte plaats in de katholieke kerken.
Dit jaar vraagt stichting MIVA aandacht voor verpleegkundige Enock, die in het St. Francis Ziekenhuis in Uganda dagelijks vecht voor het leven van zijn patiënten.

Zijn werk wordt vaak belemmerd door stroomuitval. Dit heeft al meerdere levens gekost.

Met zonnepanelen en stabiele stroomvoorziening kan Enock tientallen levens redden.

Opereren bij het licht van een zaklamp

Iedere week is het meerdere malen raak: er is geen stroom. Soms wel 8 uur lang.

Enock kent de gevolgen maar al te goed. Op een hectische avond hielp hij een moeder die onder begeleiding van een vroedvrouw beviel.

Tijdens de geboorte verloor ze zoveel bloed dat ze in shock raakte.

Net op het moment dat een infuus moest worden aangebracht, viel de stroom uit.

Met slechts het licht van een zaklamp kon het team haar leven redden.

Maar niet elke nacht heeft een goede afloop. Een andere moeder arriveerde met haar baby in stuitligging.

De operatie was dringend, maar de stroom viel opnieuw uit. Twee uur lang konden artsen niets doen.

Toen het licht eindelijk terugkwam, was het te laat. Het kindje was overleden en de moeder verloor haar baarmoeder. Verpleegkundige Enock voelt zich machteloos:

"Deze vrouw heeft haar kindje verloren, maar ook de kans om ooit nog een kindje te krijgen. Alleen omdat we geen licht hadden. Dat had niet mogen gebeuren"

Licht voor levens: doneer voor zonnepanelen

Ieder moment dat het ziekenhuis geen betrouwbare energievoorziening heeft, staan levens op het spel.

Daarom wil MIVA het ziekenhuis van Enock voorzien van zonnepanelen.

Dit betekent: altijd goed licht tijdens operaties en bevallingen en stabiele energie voor levensreddende ingrepen, zoals bloedtransfusies.

Over Stichting MIVA

In veel landen zijn basisvoorzieningen als gezondheidszorg en onderwijs onbereikbaar voor de meest kwetsbaren.

Gelukkig zijn er lokale mensen die zich inzetten om anderen te helpen. MIVA ziet het als haar missie om deze mensen te steunen met onmisbare vervoers- en communicatiemiddelen en solaroplossingen.

En om zo hoop te bieden op een betere toekomst.

Meer informatie en meteen steunen

Op www.miva.nl leest u meer over het werk van verpleegkundige Enock. Wilt u Enock nu al steunen? Scan dan onderstaande QR-code en doneer. Hartelijk dank!

Helpt u mee met een gift voor Zonnepanelen?

Daarmee redt u levens

Scan de QR-code met de camera van uw mobiel en doneer direct.

Uitnodiging barbecue

6 september vanaf 17.00 uur.

Alle parochianen zijn van harte welkom!

U kunt zich aanmelden via Martelaren@outlook, de kerkinfo-app of bij de Inekes.

